

TUKMOS

*TIPTA UZMANLIK KURULU
MÜFREDAT OLUŞTURMA VE STANDART BELİRLEME SİSTEMİ*

*EPİDEMİYOLOJİ
Uzmanlık Eğitimi Çekirdek Müfredatı*

11.09.2019

İÇİNDEKİLER

1. GİRİŞ	3
2. MÜFREDAT TANITIMI	3
3. TEMEL YETKİNLİKLER	4
4. ÖĞRENME VE ÖĞRETME YÖNTEMLERİ	7
5. EĞİTİM STANDARTLARI	12
6. ÖLÇME VE DEĞERLENDİRME	13
7. KAYNAKÇA	13

1. GİRİŞ

Epidemiyoloji yan dal eğitimi müfredatı, sağlık hizmetlerinin planlanması ve değerlendirilmesi, veri toplama, veri tabanı yönetimi, analizi, sörveyans sistemi, sağlık alanında araştırmalar, araştırma etiği, salgın yönetimi, hastalık tarama programları alanında kuramsal ve uygulama aşamalarını içerir. Bu konular yapılandırılmış kuramsal ve uygulamalı eğitim yöntemleri ile yürütölür. Bağımsız ve keşfederek öğrenme etkinlikleri ile pekiştirilir. Ölçme ve değerlendirmede özđün sınavlar, çok merkezli değerlendirme, eğitimci değerlendirmesi ve araştırma planlama, uygulama, rapor hazırlama ile bitirme sınavı yer alır.

Müfredat gereği eğitim, hem akademik ortamda hem de Sağlık Bakanlığına ait kurumlarda ve saha çalışmaları ile sürdürölür. Bu gerekçe ile hedef kitle kapsamında Tıp Fakölterleri, Sağlık Bakanlığı ve bağlı kuruluşu, öğrenci olarak Halk Sağlığı ile Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji uzman hekimleri, eğitimci olarak Halk Sağlığı ve Epidemiyoloji alanındaki akademisyenlerdir.

2. MÜFREDAT TANITIMI

2.1. Müfredatın Amacı ve Hedefleri

Müfredatın amacı yan dal öğrencilerinin epidemiyoloji bilimi ve saha/klinik araştırmaları konusunda bilgi ve beceri ile donatılmış şekilde mezun etmek, toplumun sağlık düzeyin geliştirmeye yönelik çalışmalarda lider olarak yer almasını ve Türkiye’de epidemiyoloji biliminin gelişmesine katkıda bulunmasını sağlamaktır. Epidemiyoloji yan dal eğitimini tamamlayan kişilerin, ilgi alanlarına göre farklı sektörlerde sağlık araştırmaları planlama, uygulama ve değerlendirme aşamalarında çalışanları eğitmesi, danışmanlık vermesi, liderlik yapması hedeflenmektedir.

2.2. Müfredat alışmasının Tarihsel Süreci

Halk Sağlığı Anabilim dalına ait bir yan dal olarak Tababet Uzmanlık Tüzüğü’nde epidemiyoloji 1970’li yıllardan beri yer almaktadır ve ilk mezununu 1993 yılında vermiştir. 2010 yılına kadar yan dal eğitimi Hacettepe Üniversitesi Tıp Faköltesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı’nda sürdürölüğü için bu kurum tarafından geliştirilen müfredat uygulanmıştır. Daha sonra Gülhane Askeri Tıp Akademisi Halk Sağlığı Anabilim Dalı Epidemiyoloji Bilim Dalı aynı müfredat programı ile yan dal uzmanlık eğitime başlamıştır.

Sağlık Bakanlığı Sağlık Eğitimi Genel Müdürlüğü tarafından 2010 yılında başlatılan uzmanlık eğitimi müfredat çalışmaları kapsamında Bakanlık tarafından düzenlenen üç toplantı yapılmıştır. Epidemiyoloji müfredatının dayanağı, çekirdek müfredat içeriği, genişletilmış müfredat tanımı, öğrenme ve öğretme yöntemleri konusunda çalışılmış ve içerik ve standartlar belirlenmiştir. Gerçekleştirilen çalışmalarla yan dal program içeriği geliştirilmış ve standardizasyon sağlanmıştır. 19.07.2016 tarihinde, v.2.1 müfredatı Prof. Dr. Feride Aksu Tanık, Prof. Dr. Levent Akın, Prof. Dr. Meltem öl, Prof. Dr. Nuray Özgölнар, Prof. Dr. Onur Hamzaoğlu, Yrd. Doç. Dr. Perihan Torun, Prof. Dr. Selim Kiliç tarafından hazırlanmıştır.

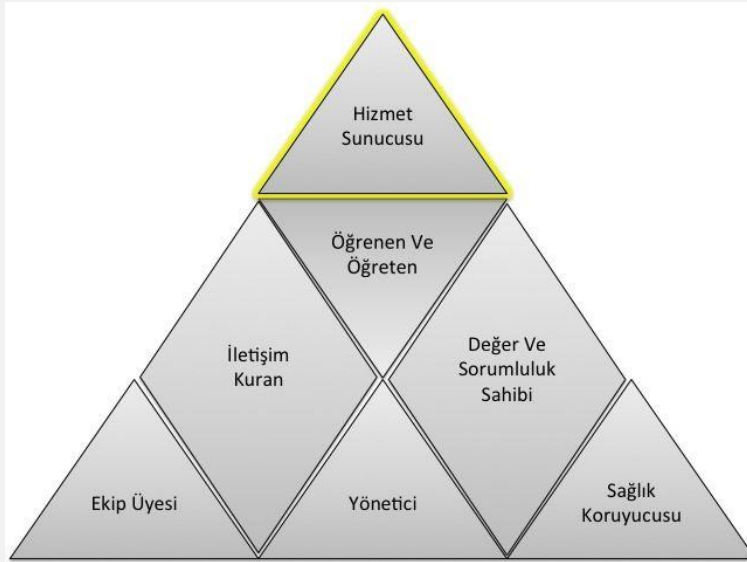
2.3. Uzmanlık Eğitimi Süreci

Epidemiyoloji yan dal uzmanlık eğitimi süresi **iki yıldır**. Yan dal uzmanlık eğitimi içinde yer alan zorunlu dersleri ilk yıl içinde başarıyla tamamladıktan sonra, yan dal uzmanlık öğrencisi danışmanı gözetiminde bir araştırma planlar, uygular, rapor hazırlar. Hazırlanan raporu uygun bulunanlar bitirme sınavına girer.

2.4. Kariyer Olasılıkları

Epidemiyoloji yan dal uzmanları ağırlıklı olarak akademik yaşama devam etmekte ve eğitim aktiviteleri içerisinde yer almaktadır. Ayrıca Sağlık Bakanlığı Halk Sağlığı Genel Müdürlüğü başta olmak üzere, Sağlık Bakanlığı ve bağlı kuruluşunda ve Türkiye Sağlık Enstitüleri Birliği (TÜSEB)'nde görev alarak epidemiyoloji alanında eğitim, araştırma, danışmanlık hizmeti sunarlar.

3. TEMEL YETKİNLİKLER

Şekil 1- TUKMOS'un Yeterlilik Üçgeni (Yedi temel yetkinlik alanı)

Yetkinlik, bir uzmanın bir iş ya da işlemin gerektiği gibi yapılabilmesi için kritik değer taşıyan, eğitim ve öğretim yoluyla kazanılıp iyileştirilebilen, gözlenip ölçülebilen, özellikleri daha önceden tarif edilmiş olan, *bilgi, beceri, tutum ve davranışların* toplamıdır. Yetkinlikler 7 temel alanda toplanmışlardır.

Her bir temel yetkinlik alanı, uzmanın ayrı bir rolünü temsil eder (Şekil 1). Yedinci temel alan olan Hizmet Sunucusu alanına ait yetkinlikler klinik yetkinlikler ve girişimsel yetkinlikler olarak ikiye ayrılırlar. Sağlık hizmeti sunumu ile doğrudan ilişkili Hizmet Sunucusu alanını oluşturan yetkinlikler diğer 6 temel alana ait yetkinlikler olmadan gerçek anlamlarını kazanamazlar ve verimli bir şekilde kullanılamazlar. Başka bir deyişle 6 temel alandaki yetkinlikler, uzmanın "Hizmet Sunucusu" alanındaki yetkinliklerini sosyal ortamda hasta ve toplum merkezli ve etkin bir şekilde kullanması için kazanılması gereken yetkinliklerdir. Bir uzmanlık dalındaki eğitim sürecinde kazanılan bu 7 temel alana ait yetkinlikler uyumlu bir şekilde kullanılabilirdiğinde yeterlilikten bahsedilebilir. Bu temel yetkinlik alanları aşağıda listelenmiştir;

- 3.1. Yönetici
- 3.2. Ekip Üyesi
- 3.3. Sağlık Koruyucusu
- 3.4. İletişim Kuran
- 3.5. Değer ve Sorumluluk Sahibi
- 3.6. Öğrenen ve Öğreten
- 3.7. Hizmet Sunucusu

Hizmet sunucusu temel yetkinlik alanındaki yetkinlikler, kullanılış yerlerine göre iki türdür:

Klinik Yetkinlik: Bilgiyi, kişisel, sosyal ve/veya metodolojik becerileri tıbbi kararlar konusunda kullanabilme yeteneğidir;

Girişimsel Yetkinlik: Bilgiyi, kişisel, sosyal ve/veya metodolojik becerileri tıbbi girişimler konusunda kullanabilme yeteneğidir.

Klinik ve girişimsel yetkinlikler edinilirken ve uygulanırken Temel Yetkinlik alanlarında belirtilen diğer yetkinliklerle uyum içinde olmalı ve uzmanlığa özel klinik karar süreçlerini kolaylaştırmalıdır.

3.7.1. YETKİNLİKLER

Uzman Hekim aşağıda listelenmiş yetkinlikleri ve eğitimi boyunca edindiği diğer bütünleyici “temel yetkinlikleri” eş zamanlı ve uygun şekilde kullanarak uygular.

P: Planlar

G: Geliştirir

S: Saptar

U: Uygular

İ: İzler

ETT: Ekip çalışması yaparak sürece epidemiyolojik yönden katkı sağlar

H: Hesaplar

D: Değerlendirir

	TEMEL YETKİNLİKLER	Düzyey	Kıdem	Yöntem
SAĞLIK HİZMETLERİNİN PLANLANMASI VE DEĞERLENDİRİLMESİ	YAŞAMSAL OLAYLARIN KAYIT SİSTEMLERİ	S, P, İ, D	1	YE-UE
	HEDEF KİTLENİN DEMOGRAFİK ÖZELLİKLERİ	S, İ, D	1	YE-UE
	SAĞLIK GÖSTERGELERİ	İ, H, D	1	YE-UE-BE
	SAĞLIKTA ÖNCELİKLER	S, D	1	YE-UE-BE
	SAĞLIK PROGRAMI UYGULAMALARI	İ, D	2	YE-UE-BE
	MÜDAHALE YÖNTEMLERİ	P, U, İ, D	2	YE-UE-BE
SÜRVEYANS SİSTEMİ	SÜRVEYANS AKTİVİTELERİ	P, G, U, İ, D	2	YE-UE
	SÜRVEYANS RAPORLARI	U, D	2	YE-UE-BE
SAĞLIK ARAŞTIRMALARI	LİTERATÜR TARAMA VE ELEŞTİREL OKUMA	U, D, G	1	YE-UE-BE
	ARAŞTIRMA TASARIMI	P, G	1	YE-UE-BE
	ARAŞTIRMALARDA OLASI YAN TUTMA VE HATA KAYNAKLARI	S, D	2	YE-UE-BE
	SAHA ARAŞTIRMALARI	U	1	UE
	KLİNİK ARAŞTIRMALAR	U	1	UE
	RİSK ÖLÇÜTLERİ VE GÜVEN ARALIKLARI	H, D	2	UE
	ARAŞTIRMA RAPORLAMA	P, U, D	2	YE-UE-BE
	ÇOK MERKEZLİ ÇALIŞMALARDA KOORDİNASYON	P, U, D	2	YE
	ARAŞTIRMA SONUÇLARINA DAYALI POLİTİKA GELİŞTİRME	P, G	2	YE-UE-BE
VERİ TOPLAMA, ANALİZİ VE VERİ TABANI YÖNETİMİ	VERİ KAYNAKLARI	S, D	1	UE-BE
	VERİ TABANLARI	G, D	1	YE-UE
	VERİ TOPLAMA ARAÇLARI (ANKET, BİLGİ FORMU)	G, U	1	YE-UE-BE

	TEMEL YETKİNLİKLER	Düzyey	Kıdem	Yöntem
	VERİ GİRİŞİ	P, G, U, D	1	UE-BE
	İSTATİSTİK PAKET PROGRAMI	U	1	UE-BE
	İSTATİSTİKSEL ANALİZLER	U, D	2	UE-BE
	ANALİZ SONUÇLARININ RAPORLANMASI	U, D	2	YE-UE-BE
SALGIN YÖNETİMİ	SALGIN İNCELEMESİ	S, P, D, U, İ	1	YE-UE-BE
	SAHA ÇALIŞMASI YÖNETİMİ	P, U, D, ETT	1	UE
	SALGIN KONTROLÜ	U, İ	1	UE
	SALGIN RAPORU	U, D	2	UE-BE
TARAMALAR	TARAMA PROGRAMI	P, G, U, İ, D	2	YE-UE-BE
	TANI VE TARAMA TESTLERİ GEÇERLİLİĞİ	D, H	1	YE-UE
ETİK	ÇALIŞMALARIN TÜM AŞAMALARINDA ETİK VE YASAL İLKELERE UYUM	U, D	1	YE-UE-BE
	ÇALIŞMA SONUÇLARINI İLGİLİ KİŞİ VE KURUMLARLA PAYLAŞMA	U, D	2	YE-UE
	YAYIN YAPMA AŞAMASINDA EVRENSEL YAYIN ETİK KURALLARINA UYMA	U, D	1	YE-UE

4. ÖĞRENME VE ÖĞRETME YÖNTEMLERİ

Epidemiyoloji yan dal eğitiminde Yapılandırılmış Eğitim Etkinlikleri, Uygulamalı Eğitim Etkinlikleri ve Bağımsız ve Keşfederek Öğrenme Etkinlikleri kullanılır. Konu başlıklarına özgün olarak hangi yöntem ya da yöntemlerin kullanılacağı aşağıdaki listede gösterilmiştir.

TUKMOS tarafından önerilen öğrenme ve öğretme yöntemleri üçe ayrılmaktadır: “Yapılandırılmış Eğitim Etkinlikleri” (YE), “Uygulamalı Eğitim Etkinlikleri” (UE) ve “Bağımsız ve Keşfederek Öğrenme Etkinlikleri” (BE).

4.1. Yapılandırılmış Eğitim Etkinlikleri (YE)

4.1.1. Sunum

Bir konu hakkında görsel işitsel araç kullanılarak yapılan anlatımlardır. Genel olarak nadir veya çok nadir görülen konular/durumlar hakkında veya sık görülen konu/durumların yeni gelişmeleri hakkında kullanılan bir yöntemdir. Bu yöntemde eğitici öğrencide eksik olduğunu bildiği bir konuda ve öğrencinin pasif olduğu bir durumda anlatımda bulunur. Sunum etkileşimli olabilir veya hiç etkileşim olmayabilir.

4.1.2. Seminer

Sık görülmeyen bir konu hakkında deneyimli birinin konuyu kendi deneyimlerini de yansıtarak anlatması ve anlatılan konunun karşılıklı soru ve cevaplar ile geçmesidir. Sunumdan farkı konuyu dinleyenlerin de kendi deneyimleri doğrultusunda anlatıcı ile karşılıklı etkileşim içinde olmasıdır. Seminer karşılıklı diyalogların yoğun olduğu, deneyimlerin yargılanmadan paylaşıldığı ve farklı düzeylerde kişilerin aynı konu hakkında farklı düzeydeki sorular ile eksik yanlarını tamamlayabildikleri bir eğitim etkinliğidir.

4.1.3. Olguların tartışılması

Bir veya birkaç sık görülen olgunun konu edildiği bir küçük grup eğitim aktivitesidir. Bu eğitim aktivitesinin hedefi, farklı düzeydeki kişilerin bir olgunun çözümlenmesi sürecini tartışmalarını sağlayarak, tüm katılımcıların kendi eksik veya hatalı yanlarını fark etmelerini sağlamak ve eksiklerini tamamlamaktır. Bu olgularda bulunan hastalık veya durumlar ile ilgili bilgi eksikliklerinin küçük gruplarda tartışılması ile tamamlanması veya yanlış bilgilerin düzeltilmesi sağlanır. Ayrıca aynı durum ile ilgili çok sayıda olgunun çözümlenmesi yoluyla aynı bilginin farklı durumlarda nasıl kullanılacağı konusunda deneyim kazandırır. Olgunun/ların basamaklı olarak sunulması ve her basamak için fikir üretilmesi ile sürdürülür. Eğitici her basamakta doğru bilgiyi verir ve doğru kararı açıklar.

4.1.4. Makale tartışılması

Makalenin kanıt düzeyinin anlaşılması, bir uygulamanın kanıta dayandırılması ve bir konuda yeni bilgilere ulaşılması amacıyla gerçekleştirilen bir küçük grup etkinliğidir. Makalenin tüm bölümleri sırası ile okunur ve metodolojik açıdan doğruluğu ve klinik

uygulamaya yansması ile ilgili fikir üretilmesi ve gerektiğinde eleştirilmesi ile sürdürülür. Eğitici her basamakta doğru bilgiyi verir ve doğru kararı açıklar. Uzman adayına, benzer çalışmalar planlayabilmesi için problemleri bilimsel yöntemlerle analiz etme, sorgulama, sonuçları tartışma ve bir yayın haline dönüştürme becerisi kazandırılır.

4.1.5. Dosya tartışması

Sık görülmeyen olgular ya da sık görülen olguların daha nadir görülen farklı şekilleri hakkında bilgi edinilmesi, hatırlanması ve kullanılmasını amaçlayan bir eğitim yöntemidir. Eğitici, dosya üzerinden yazı, rapor, görüntü ve diğer dosya eklerini kullanarak, öğrencinin olgu hakkında her basamakta karar almasını sağlar ve aldığı kararlar hakkında geribildirim verir. Geribildirimler öğrencinin doğru kararlarını devam ettirmesi ve gelişmesi gereken kararlarının açık ve anlaşılır bir biçimde ifade edilerek geliştirmesi amacıyla yapılır.

Çalışma raporlarının değerlendirilmesi: İl ve ilçe sağlık müdürlüklerinin aylık ve/veya yıllık çalışma raporlarının değerlendirilmesi.

4.1.6. Konsey

Olgunun/ların farklı disiplinler ile birlikte değerlendirilmesi sürecidir. Olgunun sık görünürlüğünden çok karmaşık olması öğrencinin karmaşık durumlarda farklı disiplinlerin farklı bakış açılarını algılamasını sağlar.

İl ve ilçe sağlık müdürlükleri sorumluları ile çalışma raporlarının incelendiği düzenli değerlendirme toplantıları.

Yer aldıkları kurumların AR-GE birimlerinin multidisipliner toplantıları.

4.1.7. Kurs

Bir konu hakkında belli bir amaca ulaşmak için düzenlenmiş birden fazla oturumda gerçekleştirilen bir eğitim etkinliğidir. Amaç genellikle bir veya birkaç klinik veya girişimsel yetkinliğin edinilmesidir. Kurs süresince sunumlar, küçük grup çalışmaları, uygulama eğitimleri birbiri ile uyum içinde gerçekleştirilir.

4.2. Uygulamalı Eğitim Etkinlikleri (UE)

4.2.1. Yatan hasta bakımı

(Epidemiyoloji uzmanlık eğitiminde kullanılmamaktadır.)

4.2.1.1. Vizit

Farklı öğrenciler için farklı öğrenme ortamı oluşturan etkili bir eğitim yöntemidir. Hasta takibini yapan ve yapmayan öğrenciler vizitten farklı şekilde faydalanırlar. Hastayı takip eden öğrenci hasta takibi yaparak ve yaptıkları için geribildirim alarak öğrenir, diğer öğrenciler bu deneyimi izleyerek öğrenirler. Vizit klinikte görülen olguların hasta yanından çıktıktan sonra da tartışılması ve olgunun gerçek ortamda gözlemlenmesiyle öğrenmeyi sağlar.

4.2.1.2. Nöbet

Öğrencinin sorumluluğu yüksek bir ortamda derin ve kalıcı öğrenmesine etki eder. Olguyu yüksek sorumluluk durumunda değerlendirmek öğrencinin var olan bilgisini ve becerisini kullanmasını ve eksik olanı öğrenmeye motive olmasını sağlar. Nöbet, gereken yetkinliklere sahip olunan olgularda özgüveni arttırırken, gereken yetkinliğin henüz edinilmemiş olduğu olgularda bilgi ve beceri kazanma motivasyonunu arttırır. Nöbetlerde sık kullanılması gereken yetkinliklerin 1'inci kıdem yetkinlikleri arasında sınıflandırılmış olmaları bu açıdan önemlidir.

4.2.1.3. Girişim

Tanı ve tedaviye yönelik tüm girişimler, eğitici tarafından gösterildikten sonra belli bir kılavuz eşliğinde basamak basamak gözlem altında uygulama yoluyla öğretilir. Her uygulama basamağı için öğrenciye geribildirim verilir. Öğrencinin doğru yaptıklarını doğru yapmaya devam etmesi, eksik ve gelişmesi gereken taraflarını düzeltebilmesi için öğrenciye zamanında, net ve yapıcı müdahalelerle teşvik edici ve destekleyici ya da uyarıcı ve yol gösterici geribildirimler verilmelidir. Her girişim için öğrenciye önceden belirlenmiş yetkinlik düzeyine ulaşacak sayıda tekrar yaptırılması sağlanır.

4.2.1.4. Ameliyat

İçinde çok sayıda karar ve girişim barındıran müdahale süreçleridir. Her karar ve girişimin ayrı ayrı gereken yetkinlik düzeylerine ulaşması amacıyla en az riskli/karmaşık olandan en riskli/karmaşık olana doğru

olacak şekilde ameliyat sürecinin tüm basamakları yüksek gözlem altında öğretilir. Öğrencinin tüm basamaklarda gereken yetkinlik düzeyine ulaşması için yeterli sayıda tekrar yaptırılması sağlanır.

4.2.2. Ayaktan hasta bakımı

(Epidemiyoloji uzmanlık eğitiminde kullanılmamaktadır.)

Öğrenci gözlem altında olgu değerlendirmesi yapar ve tanı, tedavi seçeneklerine karar verir. Öğrencinin yüksek/orta sıklıkta görülen acil veya acil olmayan olguların farklı başvuru şekillerini ve farklı tedavi seçeneklerini öğrendiği etkili bir yöntemdir. Ayaktan hasta bakımında sık kullanılması gereken yetkinliklerin 1'inci kıdem yetkinlikleri arasında sınıflandırılmış olmaları bu açıdan önemlidir.

4.2.3. Araştırma planlama

4.2.4. Araştırmanın yürütülmesi

4.2.5. Veri analizi

4.2.6. Araştırma raporlarının hazırlanması

4.2.7. Makale yazılması

4.3. Bağımsız ve Keşfederek Öğrenme Etkinlikleri (BE)

4.3.1. Yatan hasta takibi

Yatarak takip edilen bir olgu hakkında yeterliğe erişmemiş bir öğrencinin gözetim ve denetim altında, yeterliğe ulaşmış bir öğrencinin gözlem altında yaptığı çalışmalar sırasında eksikliğini fark ettiği konularda öğrenme gereksinimini belirleyerek bunu herhangi bir eğitim kaynağından tamamlaması sürecidir. Bu eğitim kaynaklarının doğru ve güvenilir olmasından eğitici sorumludur.

4.3.2. Ayaktan hasta/materyal takibi

Ayaktan başvuran acil veya acil olmayan bir olgu hakkında gereken yetkinlik düzeyine erişmemiş bir öğrencinin gözetim ve denetim gözlem altında, eğitici eşliğinde ve gereken yetkinlik düzeyine ulaşmış bir öğrencinin yüksek gözlem altında yaptığı çalışmalar sırasında eksikliğini fark ettiği konularda öğrenme gereksinimini belirleyerek bunu herhangi bir eğitim kaynağından tamamlaması sürecidir. Bu eğitim kaynaklarının doğru ve güvenilir olmasından eğitici sorumludur.

4.3.3. Akran öğrenmesi

Öğrencinin bir olgunun çözümlenmesi veya bir girişimin uygulanması sırasında bir akranı ile tartışarak veya onu gözlemleyerek öğrenmesi sürecidir.

4.3.4. Literatür okuma

Öğrencinin öğrenme gereksinimi olan konularda literatür okuması ve klinik uygulama ile ilişkilendirmesi sürecidir.

4.3.5. Araştırma

Öğrencinin bir konuyu tek başına veya bir ekip ile araştırması ve bu sırada öğrenme gereksinimini belirleyerek bunu herhangi bir eğitim kaynağından tamamlaması sürecidir.

4.3.6. Öğretme

Öğrencinin bir başkasına bir girişim veya bir klinik konuyu öğretirken bu konuda farklı bakış açılarını, daha önce düşünmediği soruları veya varlığını fark etmediği durumları fark ederek öğrenme gereksinimi belirlemesi ve bunu herhangi bir eğitim kaynağından tamamlaması sürecidir.

4.3.7. Diğer:

İlçe sağlık müdürlükleri, il sağlık müdürlükleri ve Sağlık Bakanlığı Halk Sağlığı Genel Müdürlüğü'nde inceleme ve değerlendirme ziyaretleri

5. EĞİTİM STANDARTLARI

5.1. Eğitici Standartları

EN AZ DOÇENT UNVANINA SAHİP EN AZ BİR EĞİTİCİ BULUNMALIDIR
Eğitime kabul edilecek uzmanlık öğrencisi sayısı ise her eğitici başına üç uzmanlık öğrencisini geçmemelidir.

5.2. Mekan ve Donanım Standartları

PROGRAMIN UZMANLIK EĞİTİMİ VERMEYE BAŞLAMADAN ÖNCE EN AZ 3 (ÜÇ) YIL TANIMLAYICI, ANALİTİK VE MÜDAHALE TİPİNDE TOPLUM TABANLI ALAN ARAŞTIRMALAR VE KLİNİK ARAŞTIRMALAR YÜRÜTMÜŞ; TOPLUM SAĞLIĞI ALANINDAKİ SAĞLIK PROGRAMLARI (TARAMA, SÜRVEYANS) İÇİNDE GÖREV ALMIŞ OLMASI

6. ÖLÇME VE DEĞERLENDİRME

Eğiticinin uygun gördüğü ölçme değerlendirme yöntemleri uygulanmaktadır.

7. KAYNAKÇA

TUKMOS, TIPTA UZMANLIK KURULU MÜFREDAT OLUŞTURMA VE STANDART BELİRLEME SİSTEMİ, Çekirdek Müfredat Hazırlama Kılavuzu, v.1.1, 2013